

Myllyn musta sammaloitunut katto höyrysi kosteana nousevan auringon lämmöstä ikkunaruudut jotka olivat vuosisadan suojanneet ja päästäneet valoa sisään olivat rikki kivitetyt ovi oli kutsuvasti raollaan Leila astui ovesta hämärään myllyyn kiersi ympäri katsellen kolusi kaikki kolme tasannetta kosteus ei ollut tuhonnut mitään hyvä ilmankierto kaikki oli ennallaan niin kuin siihen pysähtyneenä Leila istahti säkkipinon päälle ja kuuntelemaan kosken tuudittavaa pauhua seinänraosta siivilöityi kaunis valo sen kajossa tanssahtelivat tomuhiukkaset Vanha mylläri laskeutui puiset portaat kantaen säkkipinoa sylissänsä katsoi ihmetellen nukkuja mutta ei tohtinut herättää kiireissään hän sitoi eteensä valkoisen esiliinansa hän kaatoi säkeistä myllynkuiluun jyviä myllynkivet rouhivat jyvistä kuoren jauhoivat jauhoksi tekivät työtään mylläri kaatoi jauhot puiseen kappaan kapasta kumosi säkkeihin mitaten tarkkaan Rovasti itse ajoi hevosella myllypihaan komeat vaunut kolisevat rattaat korskea oli hevonen tervepä terve myllärille ja siunausta Isontalon jauhoja tulikin hakemaan emäntä itse on sairaana joko ovat myllärillä valmiina kyllä vaan parahultaisesti ja tuoreeltaan Kaksi vakallista eli kuusitoista kappaa niin kuin emäntä käski Rovastilla hoppu tuntui olevan ei ehtinyt rupattelemaan oli hautajaispäivä nukahdinko minä Leila havahtui untakin näin vanhoista ajoista hän pönkkäsi oven perässään kauas mäelle asti kuului kosken yksinäinen pauhu